

Forslag til Inatsisartutbeslutning om, at Naalakkersuisut pålægges til EM2019 at fremsætte forslag til at formalisere politikken for honorering af bestyrelsesmedlemmer i de Selvstyreejede virksomheder og underliggende institutioner med henblik på at opnå gennemsigtighed og konsekvens i anvendelsen af reglerne.

(Medlem af Inatsisartut Pele Broberg, Partii Naleraq)

Svarnotat

(Formand for Naalakkersuisut)

1. behandling

Naalakkersuisut vil gerne takke for det fremsatte beslutningsforslag om Naalakkersuisuts honorarpolitik. Det giver Naalakkersuisut en anledning til at orientere om honorarpolitikens hovedpunkter og hvordan honorarpolitikken anvendes i Naalakkersuisuts arbejde.

Overordnet set er det Naalakkersuisuts opfattelse, at en honorarpolitik skal være tidssvarende, at honorarsatserne heri bl.a. skal afspejle ansvar og arbejdsindsats samt at honorarpolitikken skal understøtte rekruttering af de kompetencer, der er brug for i selskabernes bestyrelser.

Den gældende honorarpolitik fra 2014 udspringer af de retningslinjer for god selskabsledelse, som i 2011 fik bred politisk tilslutning i Inatsisartut. Honorarpolitikken har været et godt grundlag for Naalakkersuisuts beslutninger om honorering af bestyrelserne i selvstyrets aktieselskaber. Derfor er honorarpolitikken fra 2014 fortsat gældende i Naalakkersuisuts arbejde. Jeg kan i øvrigt oplyse, at honorarpolitikken også anvendes i selskaber, som Selvstyret ikke er enejer af.

Den gældende honorarpolitik rummer bl.a. en anbefaling om, at honorarfastsættelsen bør hænge nøje sammen med arbejdsindsatsen. Endvidere anbefales det, at selskabernes bestyrelser tildeles et honorar, som samlet giver bedst mening i forhold til ansvar, eksponering og arbejdsindsats. Dette i modsætning til de tidligere retningslinjer, hvor de forskellige honorarniveauer blev fastlagt ud fra selskabernes omsætning.

Med henvisning til bemærkningerne i beslutningsforslaget om gennemsigtighed og konsekvens i anvendelsen af reglerne, er det Naalakkersuisuts opfattelse, at Naalakkersuisut, foruden at følge retningslinjerne i honorarpolitikken, tillige aktivt medvirker til åbenhed og gennemsigtighed i beslutninger om honorar til bestyrelsesmedlemmerne i selvstyrets aktieselskaber.

For det første ved at have en offentligt tilgængelig honorarpolitik samt en offentligt tilgængelig oversigt over de gældende honorarer i selskaberne.

For det andet ved at offentliggøre referater fra Naalakkersuisuts møder på Naalakkersuisuts hjemmeside, herunder om Naalakkersuisuts beslutninger forud for generalforsamlinger i selvstyrets aktieselskaber. Offentliggørelsen af Naalakkersuisuts beslutninger er et eksempel på det, man kalder meroffentlighed, idet offentlighedsloven direkte undtager referater af

Naalakkersuisuts møder fra retten til aktindsigt. Af praktiske årsager har der ikke været tradition for at lægge formandsbeslutninger ud på Naalakkersuisuts hjemmeside.

For det tredje er det en udbredt praksis, at pressen har adgang til at overvære generalforsamlinger i selvstyrets aktieselskaber.

Endelig kan også fremhæves, at det gælder som et krav i årsregnskabsloven, at aktieselskaber som selvstyrets i selskabets årsrapport skal oplyse udgifterne til bestyrelsesvederlag i selskabet.

Der har, efter at Inatsisartut sidst var samlet, været en særlig opmærksomhed i offentligheden på nogle konkrete ændringer i enkelte aktieselskabers bestyrelser og i fastsættelsen af bestyrelsesvederlag. Det angår nogle ændringer, som blev vedtaget sidste år og som blev udmøntet ved ekstraordinær generalforsamling i de pågældende selskaber.

Naalakkersuisut ønsker ikke at gå ind i en konkret diskussion af enkeltpersoner eller enkeltbegivenheder i de nævnte tilfælde. Men jeg kan oplyse, at de stedfundne ændringer, som fylder meget i begrundelserne for det fremsatte beslutningsforslag, er omtalt i mine besvarelser til en række § 37 spørgsmål fra forslagsstilleren. Jeg henviser til disse besvarelser, som er distribueret til alle medlemmer af Inatsisartut.

Naalakkersuisut fastholder i den forbindelse, at de stedfundne ændringer har været både lovlige, saglige og velbegrundede samt i overensstemmelse med såvel honorarpolitikken som gældende regler i øvrigt. Der har hverken fundet vilkårligheder, tilfældigheder, ulovligheder eller politiske vennetjenester sted i de beslutninger, Naalakkersuisut har truffet, således som der gives indtryk af i begrundelserne for beslutningsforslaget.

Ligeledes finder Naalakkersuisut ikke, at der er truffet beslutninger i Naalakkersuisut på dette område, som stiller Naalakkersuisut, selskaberne eller de berørte bestyrelser i et dårligt lys, sådan som det ellers påstås i begrundelserne for beslutningsforslaget.

Sammenfattende er det Naalakkersuisuts opfattelse, at det fremsatte beslutningsforslag for en væsentlig dels vedkommende hviler på forkerte forudsætninger. Dette går igen i udformningen af selve beslutningsforslaget. Forslaget har angiveligt som mål at formalisere en honorarpolitik, som allerede er formelt gældende.

Endvidere angiver forslaget at have som mål at opnå gennemsigtighed og konsekvens i anvendelsen af reglerne. Som der er redegjort for i Naalakkersuisuts bemærkninger til beslutningsforslaget, er det Naalakkersuisuts opfattelse, at der allerede i dag gælder en sådan gennemsigtighed og konsekvens i anvendelsen af reglerne.

Naalakkersuisut kan på denne baggrund ikke tilslutte sig beslutningsforslaget og Naalakkersuisut indstiller til Inatsisartut, at forslaget forkastes.